

ת"פ 64661/12/19 - בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא נגד מוחמד גבארין

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 64661-12-19 מדינת ישראל נ' ג'בארין
לפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד סונדוס סעד

נגד

הנאשם

מוחמד גבארין

ע"י ב"כ עו"ד רמי צוברי

גזר דין

כתב האישום המתוקן; הודאת הנאשם; ההסדר הדיני

1. הנאשם, יליד 1985, הורשע על פי הודאתו, ולאחר שהתקיים הליך גישור לפני סגן הנשיאה, כב' הש' עמית פרייז, בעבירה של **חבלה של ממש**, בניגוד לסעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977. התיק הועבר אל"י לצורך שמיעת הטיעונים לעונש ומתן גזר דין לאחר שכב' הש' פרייז הביע עמדתו במהלך הגישור לסוגיה עונשית מסוימת (החלטה מיום 6.3.22, עמ' 11).

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי עבדו הנאשם והמתלון באתר בניה ברח' ארלוזורוב בכפר-סבא. ביום 25.6.19 נתגלע ויכוח בין הנאשם למתלון אודות כלי עבודה. בנסיבות אלה, תקף הנאשם את המתלון בכך שנתן לו שתי מכות אגרוף בפניו וכן מכה ביד ימין. כתוצאה מהתקיפה פונה המתלון לבית החולים באמצעות אמבולנס ובבדיקה נמצא כי המתלון סובל משבר בעצם האף משמאל, המטומה בכנף האף ובלחי שמאל וכן משריטה במרפק, והוא שוחרר, בין היתר, עם ההמלצות הבאות: חופשת מחלה למשך 7 ימים; משככי כאבים לפי הצורך; שכיבה עם ראש מורם; ביקורת אף אוזן גרון בעוד כשבוע בקופת חולים.

3. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם שהנאשם יישלח לשרות המבחן לצורך קבלת תסקיר בעניינו, אשר לבקשת ההגנה יבחן את סוגיית ביטול ההרשעה בתיק. המאשימה הצהירה שעמדתה העונשית להטלת מאסר בפועל.

תסקיר שרות המבחן

4. מתסקיר שרות המבחן מיום 1.3.22 עולה שהנאשם כבן 36, נשוי ואב ל-4 ילדים בגילאים 4-8, מתגורר באום אל פאחם. עובד כשכיר בתחום האינסטלציה. הוא בעל 10 שנות לימוד ובגיל 16 עזב את הלימודים והשתלב בתעסוקה. אשתו אינה עובדת על מנת להיות פנויה לטיפול בילדים. הנאשם נעדר עבר פלילי וזו הסתבכותו הראשונה והיחידה בפלילים. הנאשם שיתף בהיכרות קרובה עם המתלונן לפני ביצוע העבירה וציין שגם בעת הנוכחית ממשיכים לעבוד יחד. הוא סיפר שבסיום יום העבודה נתגלע ויכוח בינו לבין המתלונן על רקע האופן בו הכניס המתלונן את כלי העבודה לרכב. לדבריו, המתלונן קילל את אמו ומשהתקשה לשלוט על עצמו תקף את המתלונן כמתואר בכתב האישום המתוקן. הנאשם לקח אחריות על העבירה והביע צער וחרטה כשדבריו התנהגותו זו אינה תואמת את מהלך חייו והוא התקשה להבין הופעת התנהגותו האלימה ועוצמתה. הנאשם ביטא אמפתיה למתלונן והבנה לפגיעות שגרם לו. לדבריו לאחר האירוע הוא פגש את המתלונן ונערכה סולחה ביניהם במסגרתה התנצל בפניו ובפני בני משפחתו על המעשה.

בשיחה עם המתלונן מסר שהאירוע חריג ואינו מאפיין את התנהגות הנאשם בדרך כלל. המתלונן אישר שנערכה סולחה בין הצדדים במסגרתה התנצל הנאשם גם בפני העובדים האחרים וכיום יחסיו עם הנאשם תקינים.

שרות המבחן התרשם כי הנאשם נעדר קווים עבריינים באישיותו ומחזיק בעמדות פרו-חברתיות השוללות שימוש באלימות כפתרון לבעיות וכי התנהלותו בעבירה עומדת בפער להתנהלותו בדרך כלל.

שרות המבחן התרשם מקיומו של סיכון נמוך להישנות עבירת אלימות ברמת חומרה נמוכה. כמו כן, לא ראה שרות המבחן במקרה זה צורך לשילובו של הנאשם בטיפול.

לאור האמור, המליץ שרות המבחן לגזור על הנאשם 200 שעות של"צ.

בהתייחס לביטול הרשעתו של הנאשם בדין, ציין שרות המבחן שמחד לא הציג הנאשם אישור על פגיעה שתיתכן היה יורשע בדין, אולם הוא ביטא דאגה כי הרשעתו תפגע בדימויו העצמי כאדם שומר חוק ונורמטיבי. מאחר ומדובר בהליך פלילי ראשון, לצד הערכת סיכון נמוכה, המליץ שרות המבחן לשקול בחיוב ביטול הרשעתו.

ראיות לעונש

5. ב"כ המאשימה הגישה כראיות לעונש את התעודה הרפואית בנוגע למתלונן (תע1), שם פורטו החבלות שנגרמו לו, כמפורט בכתב האישום המתוקן, וכן צוין שהתלונן על כאבים בבטן, כאבי ראש חזקים, בחילה והקיא פעמיים. כן הוגשו תמונות המתעדות את החבלות (תע2).

6. ב"כ הנאשם הפנה אף הוא לתעודה הרפואית (תע1) שם נרשם שבבדיקת ה-ct הודגמה תזוזה מינימלית של Nasal bone, ללא מדרגת שבר לרידוקציה, וכן כי במישוש "גשר האף יציב ללא מדרגת שבר", ללא מקום להתערבות כירורגית.

ב"כ הנאשם הגיש את הודעת המתלונן מיום 4.8.19 (נע1) שם ציין שהנאשם עובד עמו וחבר שלו, שאינו חש מאויים או מפוחד מהנאשם, וכי הוא מבקש לבטל את התלונה נגדו; וכן את הודעת הנאשם מיום 4.8.19 במסגרתה גם הנאשם

ביקש לבטל תלונתו נגד המתלון וציין בה ששניהם היכו אחד את השני.

עוד הגיש ב"כ הנאשם מזכר מיום 25.6.19 (נע/2) שם צוין שהמתלון זומן לתחנה כחשוד בתקיפה; וכן מכתב שהופנה אליו מטעם התביעה (נע/3) שם נאמר שבשיחה עם המתלון מסר שהוא והנאשם חברים, עובדים ביחד, לא היו ארועים נוספים ביניהם ולא נגרם לו נזק צמית.

המתלון אף הובא לעדות על ידי ההגנה לענין העונש. בעדותו מסר שהוא והנאשם עובדים 8 שנים אצל המעסיק, "כמו אחים", היחסים ביניהם טובים, לא היו ארועי אלימות נוספים ביניהם והם ערכו סולחה. לדבריו, למרות חופשת המחלה שקיבל הוא שב לעבודה ולא נגרם כל נזק לאפו.

הובא לעדות אף מעסיקו של הנאשם, יצחק רחמני. בעדותו סיפר שהוא בעל חברה לבניה ומעסיק 25 עובדים, ביניהם המתלון והנאשם. הוא טען שמעולם לא העסיק אדם עם עבר פלילי וסביר להניח שגם לא יקבל לעבודה אדם כזה בעתיד. עוד ציין שהוא משתתף במכרזים, כאשר לעיתים תנאי המכרזים הם שלא להעסיק עובדים משטחי האזור או בעלי עבר פלילי. על כן, במידה והנאשם יורשע בדינו, תיתכן אפשרות שלא יוכל להעסיקו בפרוייקטים מסוימים, כאשר כעת תלויים ועומדים אצלו 20 פרוייקטים בתחום הבניה. לשאלה מדוע לא יוכל לשבצו בפרוייקטים שאינם מציבים תנאים מגבילים, השיב שתחום ההתמחות של הנאשם הוא עבודה בברזל ועבודה כזו נדרשת בכל פרוייקט.

מר רחמני סיפר שהעובדים אצלו "הם כמו משפחה" והוא אף מעסיק את אחיו של המתלון מזה 25 שנים. לסיכום, ביקש המעסיק להתחשב בנאשם.

טיעוני ב"כ הצדדים

7. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים החברתיים המוגנים בעבירה וטענה שבשל ויכוח של מה בכך תקף הנאשם את המתלון בעוצמה רבה וגרם לו לחבלה של ממש בדמות שבר באף. לדבריה, המסר שצריך לצאת מבית המשפט הוא הוקעה של כל מעשה אלימות או של פתרון סכסוכים בדרכים אלימות ולקידחת החוק לידיים. על סמך פסיקה שהגישה, עתרה ב"כ המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל. התובעת הפנתה להמלצות שרות המבחן אשר לטעמה אינן עולות בקנה אחד עם הוראות החוק והפסיקה לענין סיום הליך פלילי ללא הרשעה. נטען שנוכח חומרת העבירה ונסיבותיה, כמו גם היעדר הצבעה על נזק קונקרטי שייגרם לנאשם כתוצאה מהותרת ההרשעה על כנה, יש לדחות את המלצות שרות המבחן. לאור האמור לעיל, ונוכח היעדר עבר פלילי, הודאה בהזדמנות הראשונה, חרטה כנה, חסכון בזמן שיפוטי ותסקיר חיובי - ביקשה ב"כ המאשימה למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם לו עתרה ולגזור עליו 9 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שרות, מאסר על תנאי, פיצוי למתלון והתחייבות להימנע מעבירה.

8. ב"כ הנאשם טען שמדובר בארוע אלימות ברף נמוך, כאשר אמנם נגרם שבר באף, אך מהמסמכים הרפואיים עולה שמדובר בחבלה שאינה מן הרף הגבוה עם תזוזה מינימלית של עצם האף. המתלון שב לעבודה לאחר יומיים. הוא אישר שלא נגרם לו כל נזק. עוד הפנה ב"כ הנאשם לכך שהיה כאן ביטול הדדי של התלונות - מצד הנאשם ומצד המתלון, כאשר רק נגד הנאשם נפתח תיק פלילי. נטען שהנאשם נעדר עבר פלילי, חברו של המתלון ועובד עמו שנים

רבות, מעולם לא הסתבך בארועי אלימות ויש לעודדו להתמיד בדרך הנורמטיבית בה בחר ולהעצים אותו מבחינה תעסוקתית. הסניגור טען שכפי שהעיד מעסיקו, להרשעה בדין יכול ותהיה השפעה על שיבוצו לעבודה בפרוייקטים מסויימים או על המשך העסקתו בכלל. הוא טען שהפסיקה הגמישה את דרישת הוכחת הנזק הקונקרטי. לדברי ב"כ הנאשם הוא הגיש לתביעה בקשה לסגירת התיק בהסדר מותנה, אך לצערו נענה בשלילה. הסניגור הפנה לתסקיר החיובי של שרות המבחן אשר מצביע על היעדר דפוסים עבריינים אלימים, סיכון נמוך, היעדר צורך בשילוב בטיפול וההמלצה הסופית לשקול בחיוב ביטול ההרשעה. ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצות שרות המבחן.

הסניגור הפנה לפסיקה.

דין והכרעה

9. הערכים החברתיים המוגנים בעבירה מוכרים וידועים ועניינם שמירה על שלומו ובטחונו של המתלון; מניעת פגיעה בגוף או בנפש; שמירה על שלווה חיו של המתלון; שמירה על שלמות גופו של המתלון ועל כבודו; ומניעת הטרדתו.

בעניינינו, מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים אינה מבוטלת, וניתן להצביע על מספר נסיבות לחומרא, וביניהן - העובדה שבשל ויכוח פעוט, על ענין של מה בכך, אודות כלי עבודה, בחר הנאשם לתקוף את המתלון, חברו לעבודה, וליישב את הויכוח בדרכים אלימות; העובדה שתגובתו של הנאשם לסיטואציה היא בלתי פרופורציונלית בעליל ומעידה על אובדן שליטה מוחלט ועל התרופפות עצבים; העובדה שהנאשם לא "הסתפק" במכה אחת, אלא היכה במתלון שלוש מכות - שתי מכות אגרופ בפניו ומכה אחד בידו - כך שיכול היה לחדול ממעשיו לאחר מכה אחת, אך בחר להמשיך ולהכות במתלון, כאמור; העובדה ששתי מכות האגרופ כוונו לעבר איבר חיוני בגופו של המתלון (פניו), באופן המעצים את פוטנציאל הסיכון לפגיעה קשה יותר; העובדה שמכות האגרופ (על פי התוצאה) היו בעוצמה כזו שהסבו למתלון נזק גופני; והעובדה שנגרמה למתלון חבלה של ממש בדמות שבר בעצם האף, המטומה בכנף האף ושריטה במרפק, והוא נאלץ להתפנות מהמקום באמצעות אמבולנס. בתעודת הרפואית (תע/1) נאמר שהמתלון חש כאבים בבטן, כאבי ראש חזקים, בחילה והוא אף הקיא פעמיים - ללמדך על עוצמת התקיפה ועל המצב בו היה שרוי המתלון לאחריה.

יחד עם זאת, לקולא, ייאמר שמעשה התקיפה היה רגעי; לא מתוכנן; הנאשם לא הצטייד בחפץ כלשהו על מנת לתקוף את המתלון; המתלון שוחרר לביתו עוד באותו היום, כאשר בדיקת ה-ct שבוצעה לו לא הדגימה פגיעה חמורה, אלא תזוזה מינימלית של עצם האף, אשר לא הצריכה התערבות רפואית חריגה; חרף ימי המחלה שקיבל, שב המתלון לעבודה סדירה כעבור יומיים; ולא נגרם לו נזק צמית.

לסיכום, תקיפת אדם במקום עבודתו, בשל ענין של מה בכך, וגרימת חבלה של ממש בגופו, דוגמת שבר באף כמתואר, מעידה על מידת פגיעה שאינה מבוטלת בערכים החברתיים המוגנים.

10. הפסיקה הנוהגת בעבירות אלימות אף היא ידועה ומוכרת וקוראת, ככלל, להחמרה בעונשם של עברייני האלימות, בין היתר, מן הטעם שלמרבה הצער תופעת האלימות - בין אם מדובר באלימות בכבישים או באלימות

במשפחה או בקרב חברים לעבודה - פשטה בחברה ונדרשת יד קשה בענישה על מנת להתמודד עם התופעה ולמגר אותה, כמו גם להביע שאט נפש מהפגיעה בערכים החברתיים המוגנים. על הערכים המוגנים בעבירות אלימות ועל הצורך לנקוט בענישה מרתיעה כלפי במצעי עבירות אלימות, עמד בית המשפט העליון בע"פ 5641/09 **מדינת ישראל נ' ברזנסקי** (22.3.10) -

"תופעה נוראה זו אשר פשטה בארצנו כאש בשדה קוצים מחייבת את כל הגורמים לתת ידם למלחמת חורמה באלימות המכרסמת ביסודות חברתנו הדמוקרטית. במסגרת זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו... 'חברתנו הפכה להיות חברה אלימה, ותרומתו של בית המשפט למלחמה באלימות היא בהטלת עונשים ראויים'... שישקפו ערכים של תגמול והרתעה... יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להילחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד..."

יחד עם זאת, מנעד הענישה רחב ותלוי נסיבות רבות, וביניהן: מעשה התקיפה ונסיבותיו; הפציעות והנזקים שנגרמו לנפגע העבירה; האם התקיפה בוצעה בצוותא עם אחרים; האם התקיפה בוצעה באמצעות נשק קר או חם; וכדו'.

[רע"פ 2494/18 **גורדון נ' מדינת ישראל** (7.6.18); רע"פ 4610/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (20.6.18); רע"פ 1402/15 **טלי נ' מדינת ישראל** (4.3.15); רע"פ 7732/12 **מגידוב נ' מדינת ישראל** (28.10.12); רע"פ 3389/11 **דראגו נ' מדינת ישראל** (26.5.18); עפ"ג (מחוזי מרכז) 63432-09-17 **אלוחידי נ' מדינת ישראל** (19.12.17)].

11. נוכח נסיבות ביצוע העבירה, מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים ומדיניות הפסיקה הנוהגת, **אני קובע שמתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר ל-18 חודשי מאסר, לצד רכיבי ענישה נלווים.**

שאלת ביטול ההרשעה

12. כאמור, ב"כ הנאשם מבקש להורות על ביטול הרשעתו של הנאשם בדין, וזאת כאשר לטעמו נסיבות המעשה והעושה עומדות במבחני הפסיקה הנוהגת, דהיינו שחומרת העבירה ונסיבותיה מאפשרות במקרה זה נקיטת צעד חריג של הימנעות מהרשעה מבלי לפגוע באינטרס הציבורי ובשיקולי הענישה האחרים; ושהוכח נזק קונקרטי שייגרם לנאשם אם הרשעתו תישאר על כנה.

13. מצאתי לדחות את בקשת ההגנה לביטול ההרשעה.

כידוע, הכלל הוא כי משהוכח שנאשם ביצע עבירה פלילית, יש להרשיעו בה. החריג לכלל הוא צעד של הימנעות מהרשעה. על פי הפסיקה, צעד חריג זה שמור לאותם מקרים נדירים בהם הנזק שייגרם לנאשם כתוצאה מהרשעתו בדין אינו שקול לתועלת שתצמח לציבור מהרשעתו. כמו כן, בפסיקה נקבעו שני מבחנים שרק בהתקיימם ישקול בית המשפט לנקוט בצעד של הימנעות מהרשעת נאשם שאשמתו הוכחה לפניו - האחד, שחומרת העבירה ונסיבות ביצועה

מאפשרים לוותר על ההרשעה מבלי לפגוע בשיקולי הענישה האחרים; והשני, שהנאשם הוכיח שהרשעה תביא לנזק קונקרטי ולפגיעה חמורה בשיקומו או בתעסוקתו [ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל** (21.8.97); ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל** (31.12.07); ע"פ 8528/12 **צפורה נ' מדינת ישראל** (3.3.13)].

בענייננו, נראה שאף לא אחד מהמבחנים שנקבעו בפסיקה מתקיים.

באשר לחומרת העבירה ונסיבותיה - הרי כפי שהובהר לעיל, הפסיקה חזרה ושנתה שיש להתייחס בחומרה לכל גילוי אלימות וכי האינטרס הציבורי מחייב החמרה בענישתם של עברייני האלימות. כמו כן, כפי שהוזכר לעיל, במקרה שלפניו חברו מספר נסיבות מחמירות שאינן מאפשרות לוותר על ההרשעה, כאשר מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים אינה מבוטלת, כגון: העובדה שמעשה התקיפה אירע במקום העבודה, מספר המכות שהפליא הנאשם במתלונן, לרבות שני אגרופים שכוונו לעבר איבר חיוני בגוף (פניו) והחבלה הממשית שנגרמה למתלונן כתוצאה מהתקיפה, שבר באפו.

ובאשר לפגיעה החמורה שתפגע, לכאורה, ההרשעה בשיקומו ובתעסוקתו של הנאשם - ייאמר שהנתונים שנשמעו מפי מעסיקו של הנאשם בדיון כלל לא הובאו בפני שרות המבחן, וכל שאמר הנאשם לקצינת המבחן הוא שהוא חושש שהרשעה תביא לפגיעה בדימויו העצמי כאדם שומר חוק ונורמטיבי. רק בדיון, כאמור, טען מעסיקו של הנאשם שקיימים פרויקטים לגביהם מתקיים מכרז המגביל העסקה של עובדים בעלי הרשעות פליליות. עוד טען שהנאשם מתמחה בעבודה עם ברזל ושכל פרויקט בניה נדרשת עבודה עם ברזל.

ייאמר שאף אם הותרת ההרשעה בדיון תישא עמה פוטנציאל לפגיעה מסויימת בתעסוקתו של הנאשם, הרי שאין מדובר בנזק קונקרטי מוחשי או בפגיעה חמורה בתעסוקה, כאלה המצדיקים נקיטה בצעד חריג של הימנעות מהרשעה. כעולה מעדות מעסיקו של הנאשם, החברה שבבעלותו מעורבת בלא פחות מ-20 פרויקטים של בניה, כאשר אין מחלוקת שלא לגבי כולם מתקיימים הליכי מכרז. זאת ועוד, הנאשם מועסק בחברה למעלה מ-8 שנים, לשביעות רצונו של המעסיק, הוא מתמחה בעבודות ברזל, והתרשמתי שחרף העובדה שהמעסיק אינו נוהג להעסיק עובדים בעלי הרשעות פליליות, הרי שנוכח העובדה שקשרי העבודה ביניהם שורשיים, עד שהפכו "כמו בני משפחה", לדבריו, ועל רקע התמחותו של הנאשם בעבודות ברזל, ניתן להניח שפיטוריו לא יעמדו על הפרק.

ולענין המלצת שרות המבחן לבטל את ההרשעה - כידוע, בית המשפט אינו מחויב לאמץ את המלצת שרות המבחן, הגם שיש ליתן להם את המשקל הראוי. ראייתו של בית המשפט רחבה יותר, וכוללת התייחסות למכלול של נסיבות ושיקולים, אשר אינם נמנים, בהכרח, על מערכת השיקולים המנחים את קצין המבחן [רע"פ 638/18 **גולן נ' מדינת ישראל** (1.5.18); רע"פ 9316/17 **שאער נ' מדינת ישראל** (25.12.17)].

14. יצוין שבמסגרת טיעוניו לעונש הגיש ב"כ הנאשם, בין היתר, את גזר הדין בת"פ (רח') 27336-04-17 **מדינת ישראל נ' אבידן** (4.6.19) כדוגמא למקרה הדומה לענייננו, שם החליט בית המשפט להימנע מהרשעת הנאשם בדיון, ואולם במהלך הדיון הסתבר שערעור שהגישה המדינה על גזר הדין התקבל ובית המשפט המחוזי מצא להרשיע את הנאשם (עפ"ג (מחוזי מרכז) 54696-06-19 **מדינת ישראל נ' אבידן** (11.2.20)).

15. לפיכך, לא מצאתי להורות על ביטול הרשעתו של הנאשם בדין.

הענישה

16. חרף המסקנה אליה הגעתי לעיל, שהותרת הרשעתו של הנאשם בדין לא תביא לפגיעה חמורה בשיקומו ובתעסוקתו, הרי שבכל הנוגע לענישה, סבורני שהטלת מאסר בפועל, ולו לתקופה קצרה לריצוי בעבודות שרות, תביא לפגיעה שכזו, ככל שהנאשם יאלץ להיעדר מהעבודה לתקופה ממושכת - פגיעה שאינה מוצדקת בנסיבות הענין. על כן, ראיתי לסטות ממתחם העונש ההולם, וזאת מטעמים של שיקום (תעסוקתי). להלן טעמיי, אשר נעוצים בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ובאמור בתסקיר שרות המבחן:

א. הנאשם כבן 37, נשוי ואב ל-4 ילדים קטינים. הנאשם מפרנס יחיד במשפחתו.

ב. הנאשם נעדר עבר פלילי, וזו הסתבכותו הראשונה והיחידה עם החוק.

ג. הנאשם חברו לעבודה של המתלון ולא קדמו לארוע מושא כתב האישום ארועי אלימות ביניהם, או בכלל, במסגרת העבודה.

ד. בין הנאשם לבין המתלון ומשפחתו נערכה סולחה, במסגרתה התנצל הנאשם בפני המתלון ובפני חבריו לעבודה.

ה. תסקיר שרות המבחן בעניינו של הנאשם חיובי ביותר - הנאשם הודה בביצוע העבירה, נטל אחריות מלאה, הביע אמפתיה למתלון ולסבלו. הנאשם אינו בעל קווים אלימים באישיותו והסיכון שישבו ויבצע עבירת אלימות נמוך. שרות המבחן לא התרשם שהנאשם זקוק להשתלב בהליך טיפולי כלשהו.

ו. התרשמתי שההליך הפלילי שהתנהל בעניינו היווה לו גבול ברור והוא למד את לקחו.

17. נוכח זאת, מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם, וזאת מטעמי שיקום, כאשר קיים חשש שהטלת ענישה של מאסר בפועל לריצוי בעבודות שרות תביא לפגיעה בלתי מידתית בפרנסתו של הנאשם. יחד עם זאת, נראה שהענישה המוצעת על ידי שרות המבחן מצומצמת בהיקפה ויש לקבוע צו של"צ לתקופה משמעותית יותר.

18. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. אני מחייב את הנאשם לבצע 400 שעות של"צ, על פי תכנית שיכון שרות המבחן ויגיש לאישורי בתוך 45 יום. עם תום ביצוע עבודות השל"צ ידווח שרות המבחן לבית המשפט.

הנאשם מוזהר שבמידה ולא יבצע את צו השל"צ או שלא יישמע להוראות שרות המבחן ולנהליו, יהיה מוסמך בית המשפט לשוב ולגזור את דינו מחדש.

ב. 7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת אלימות.

ג. פיצוי למתלונן (ע"ת 2) בסך 5,000 ₪. הפיצוי ישולם ב-5 תשלומים חודשיים, רצופים ושווים, החל ביום 16.10.22. לא ישולם תשלום במועד יעמוד כל הסכום לפירעון מיידי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

לבקשת ב"כ המאשימה, ובהיעדר התנגדות, יעוכב ביצוע רכיב השל"צ בלבד למשך 45 ימים. במידה ותחליט המאשימה שלא להגיש ערעור על גזר הדין, מתבקשת להודיע במידי לביהמ"ש ולצד שכנגד.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשרות המבחן.

ניתן היום, י"ז אלול תשפ"ב, 13 ספטמבר 2022, במעמד ב"כ המאשימה, עו"ד, הנאשם ובא-כוחו.